

Die marsepeinen roosjes zijn een must: "Jeugd-sentiment," mijmert Jessica.

9.00 UUR

Taart van de hofleverancier

"Ik heb hier zo'n zin in!" Jessica verlaat uitgelaten haar huis in Den Haag. Onlangs ging ze in ondertrouw en met nog maar een kleine twee maanden tot de grote dag is het tijd voor grote beslissingen. Te beginnen met de taart, dus eerst naar Patisserie Vermeer in Lisse. Deze hofleverancier verzorgt ondermeer de Moederdagtaart voor de koningin, dus een bruidstaart voor de presentatrice van 'Campinglife' moet ook lukken. Eigenaar Robin heeft een schaalvoorbeeld van Jessica's droomtaart gemaakt. Jessica: "Robin is de enige aan wie ik mijn bruidstaart toevertrouw, hij heeft oog voor details en een gouden hand." De bakker lacht: "Ja ja, je hebt een uitstekende smaak." De twee ontmoetten elkaar een jaar geleden toen Jessica een foto van haar zelfgebakken brownies op Hyves zette. Robin vroeg Jessica om hem te leren zulke brownies te maken, en in ruil gaf hij haar een workshop taarten bakken. Logisch dus dat hij de bruidstaart zou maken. Jessica loopt ondertussen van taart naar bruidssuikers en bewondert enkele petit fourtjes. "Hier word ik zo blij van!" zegt ze.

Bungelend bruidspaar

"Ik ga er vanuit dat ik maar één keer trouw, dus ik wil alles eruit halen: een groot feest tot in de late uurtjes, veel muziek, lekker dansen, goed eten, een waanzinnige jurk en dus ook een schitterende taart. Een bruidspartje op de top hoeft van mij niet, laat ze maar lekker ergens op de rand van de taart bungelen." Verder: veel kleur en vrolijkheid. Streepjes, stippen, slingers, bloemen, aardbeien, frambozen, slagroomvulling, gele

BRUIDSSHOPPEN MET JESSICA MENDELS VAN CAMPINGLIFE

"Ik ga all the way"

28 mei stapt 'Campinglife'-presentatrice Jessica Mendels in het huwelijksbootje met haar vriend, chef-kok Paul Bom. Met nog maar een paar weken tot D-Day gaat Jessica samen met Beau Monde op zoek naar bruidsbloemen, de perfecte taart en, uiteraard, dé jurk!

"Bij mijn zus en vriendinnen verstoorde het boeket het totaalplaatje van de jurk. Dat wil ik natuurlijk niet!"

“Ik wil stippen, bloemen, aardbeien, frambozen, slagroomvulling, gele room en marsepeinen roosjes”

room, en... marsepeinen roosjes. “Mijn vader speelde als muzikant vroeger vaak op bruiloften. Dan probeerde hij steevast een punt taart te bemachtigen met zo'n roosje erop, speciaal voor mij. Dat bewaarde ik dan tot het stof erop zat. Roosjes zijn dus een absolute must.”

Symbolische chili con carne

28 mei moet en zal de 'mooiste, maar vooral vrolijkste dag' van het jaar worden, maar er zit ook een smet op. Zeven jaar geleden overleed Jessica's moeder aan nierkanker, een groot gemis, zeker op deze dag. “Mijn moeder heeft Paul niet gekend als 'mijn vriend'. Al wist ze wel wie hij was; vroeger aten zij en mijn vader regelmatig in het partycenter waar Paul en ik allebei werkten, speciaal voor de chili con carne van Paul. Daar was ze dol op. Op onze bruiloft is die chili dan ook een belangrijk onderdeel van ons menu. Ik vind het een mooi symbool.”

10.30 UUR

Oudroze rozen

Jessica zet koers richting de bloemisten van Wiro Bloembinders in Reeuwijk. “Eigenlijk hebben Paul en ik nog niet echt nagedacht over de bloemen. Er komen in ieder geval twee grote bloemstukken bij de deur van de kerk en eentje bij het altaar, die we meenemen naar het feestgedeelte. Ik zie mezelf niet de hele dag met een boeketje slepen. Ik bestudeerde laatst de trouwfoto's van mijn zus en vriendinnen en het viel me op dat het boeket op alle foto's het totaalplaatje van de

jurk verstoorde. Dat wil ik natuurlijk niet! Maar ik wil wel de traditie van het 'boeket gooien' in ere houden, dus heb ik toch iets nodig om weg te werpen. En nu ik deze prachtige oudroze rozen zie, denk ik dat die een grote kans maken...” Terwijl de bloemen worden uitgesteld, vertelt Jessica over haar aanstaande. “Paul en ik werkten vroeger in hetzelfde partycenter, ik als entertainer, Paul als chef-kok. We konden het goed vinden, maar daar bleef het bij. Ik was pas 14 en Paul al 22. Pas jaren later, nu ruim vijf jaar geleden, begonnen we elkaar op een andere manier te bekijken. Beetje sms'en, bellen, maar 'het' was er nog niet. Tot we elkaar op

“Ik wil niet de hele dag met een boeketje slepen. Maar ik wil wel iets kunnen gooien!”

een dag tegenkwamen op de weg, ieder in onze eigen auto. We gebaarden naar elkaar en stopten bij een bushalte. Paul sprong uit de auto en zoende me vol op m'n mond. Pats boem! Toen was het definitief raak.” →